

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

16.4.2009

B6-0186/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

de Daniel Cohn-Bendit, Monica Frassoni și Pierre Jonckheer

în numele Grupului Verts/ALE

privind reuniunea G20 de la Londra din 2 aprilie 2009

Rezoluția Parlamentului European referitoare reuniunea G20 de la Londra din 2 aprilie 2009

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile reuniunii G20 de la Londra din 2-3 aprilie 2009,
 - având în vedere reuniunea de la Berlin, din 22 februarie 2009, de pregătire a reuniunii G20 de la Londra din 2-3 aprilie 2009, la care au participat Franța, Regatul Unit, Italia și Germania, Țările de Jos și Spania, prim-ministrul ceh și președinții Comisiei Europene, Eurogrupului și Băncii Centrale Europene,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 martie 2009,
 - având în vedere raportul UNEP „Ieșirea din criză - oportunități” din 16 februarie 2009 care solicită ca G20 să prezinte „o nouă ordine ecologică globală”;
 - având în vedere raportul OIM intitulat „Criza financiară și economică: o perspectivă privind munca decentă” din 24 martie 2009, care îndeamnă G20 să ajungă la un acord asupra unui pachet de stimulente orientat spre protecție socială și crearea de locuri de muncă;
 - având în vedere concluziile provizorii ale Comisiei ONU de experți pe tema „Criza financiară și economică mondială și impactul său asupra dezvoltării” din 19 martie 2009, care solicită o reformă sistemică a mecanismelor globale de guvernare economică;
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât criza creditelor de tip „subprime” a evidențiat riscurile la care sunt expuse multe domenii și a provocat închiderea bruscă a unor poziții speculative la bursele de acțiuni și pe piețele de mărfuri și valutar;
 - B. întrucât premisele și izbucnirea crizei mondiale în sistemul financiar au fost însoțite de o creștere neobișnuit de bruscă și de o revenire ulterioară a prețurilor la principalele produse primare pe piața internațională; întrucât majorarea accentuată și constantă a prețurilor la produsele primare între 2002 și mijlocul lui 2008 a fost însoțită de o intensificare a prezenței investitorilor financiari pe piața futures a mărfurilor;
 - C. întrucât dezechilibrele comerciale tot mai pronunțate la nivel mondial și legătura tot mai slabă dintre evoluția ratelor nominale de schimb valutar și diferențele de inflație dintre țări au constituit principala cauză a crizei financiare și economice actuale;
 - D. întrucât centrele offshore permit evaziuni abuzive și fraude fiscale și încălcări ale reglementărilor financiare și întrucât evaziunile și fraudele fiscale de la nivel internațional constituie un puternic obstacol în calea realizării obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;

- E. întrucât, din cauza globalizării, cooperarea economică și financiară devine crucială și este necesar să se găsească soluții comune, la nivel mondial, pentru chestiuni precum ajustarea balanțelor de plăți, reglementarea și supravegherea financiară, gestionarea și plata datoriilor; întrucât coordonarea internațională ar trebui să se facă sub egida unor organisme care îndeplinesc patru criterii tradiționale: eficacitate, legitimitate, reprezentativitate și responsabilitate,

Reinstaurarea încrederii, crearea de creștere economică și locuri de muncă ecologice

1. regretă că dezechilibrele mondiale - cauza crizei financiare – nu au fost abordate la reuniunea G20; reamintește că, pentru a preveni alte crize financiare pe viitor, este necesar să fie abordate cauzele de bază (de exemplu deficitul excesiv al SUA, care este finanțat de excedentele comerciale excesive ale Chinei), ceea ce are implicații mult dincolo de domeniul reglementărilor bancare și financiare și al guvernantei instituționale;
2. consideră că o reacție multilaterală eficientă la criză necesită o reformă sistemică și multidimensională a reglementărilor pentru a găsi o soluție la volatilitatea ratelor de schimb și a prețurilor mărfurilor; regretă că reuniunea G20 nu a abordat aceste chestiuni; îndeamnă prin urmare Consiliul European să adopte o poziție comună pentru soluționarea acestor chestiuni la următoarea reuniune G20 de la New York;
3. sprijină înlocuirea G7 de către G20 ca un prim pas spre creșterea eficacității și legitimității guvernantei economice mondiale; regretă totuși faptul că celelalte țări din „G172”, pe care consecințele crizei financiare, alimentare, energetice și ecologice le afectează în cea mai mare măsură, nu au putut participa la reuniunea G20, preocupările lor legate de structura noii ordini economice mondiale, exprimate în proiectul de raport al Comisiei ONU, nefiind luate în considerare;
4. susține noi forme de reprezentare pentru G20 și alte organisme internaționale prin care parlamentelor țărilor reprezentate să li se acorde o pondere mai mare și să li se permită să exercite un control democratic asupra guvernelor lor, care negociază și decid în cadrul unor astfel de organisme;
5. consideră că, pe termen lung, organismele de decizie la nivel mondial ar trebui aduse sub auspiciile ONU, eventual prin dezvoltarea în continuare a unor organisme existente ale acesteia, cum ar fi Consiliul Economic și Social;
6. salută angajamentul de crea un program de sprijin în valoarea de 1,1 trilioane USD pentru restabilirea încrederii, pentru creștere economică și locuri de muncă, dar regretă că G20 nu a fost în măsură să se pună de acord asupra unor stimulente fiscale coordonate sau să înțeleagă importanța crucială pe care o are armonizarea măsurilor de soluționare a crizei economice cu cerințele politicii climatice; îndeamnă instituțiile financiare internaționale și alte bănci multinaționale de dezvoltare să țină pe deplin seama de necesitățile țărilor emergente și în curs de dezvoltare, în special ale țărilor cu venituri mici, care sunt afectate în cea mai mare măsură de consecințele crizei financiare, deși nu sunt responsabile de izbucnirea ei;
7. regretă profund faptul că nu s-au făcut propuneri concrete care să dea un îmbold real noii ordini ecologice, în conformitate cu raportul UNEP „Ieșirea din criză - oportunități” din

16 februarie 2009 care solicită ca G20 să prezinte „o nouă ordine ecologică globală”, ca modalitate de a soluționa de o manieră cuprinzătoare criza triplă (economică, socială și ecologică);

8. regretă faptul că concluziile G20 nu includ propuneri specifice privind elaborarea programului de sprijin astfel încât să promoveze în special crearea de locuri de muncă și satisfacerea nevoilor de incluziune socială, așa cum se preciza și se solicita în raportul OIM;

Supravegherea și reglementarea financiară

9. salută, ca un prim pas spre un sistem mai integrator de guvernare economică mondială, decizia de a institui un nou consiliu pentru stabilitate financiară, cu un mandat mai puternic, ca succesor al Forumului pentru stabilitate financiară (FSF); consideră că, la fel ca alte organizații financiare precum FMI și Banca Mondială, noul consiliu ar trebui să poată face obiectul unor controale și să ofere posibilitatea unor contribuții din partea organizațiilor societății civile;
10. reamintește necesitatea de a reforma guvernarea instituțiilor de la Bretton Woods pentru a modifica drepturile de vot și pentru a institui un sistem de dublă majoritate a statelor membre și a cotei de capital;
11. îndeamnă Consiliul European să sprijine, cu ocazia următoarei reuniuni G20, propunerea UNCTAD privind crearea unui nou regim multilateral pentru gestionarea ratelor de schimb care să pună capăt speculațiilor monetare și să ofere un spațiu politic în care toate țările să aplice politici fiscale și monetare expansioniste adecvate pentru a proteja locurile de muncă și economia națională în eventualitatea unei recesiuni sau crize financiare;
12. salută decizia G20 de a consolida cadrele internaționale de reglementare prudențială și intenția sa de a extinde reglementarea și controlul asupra tuturor instituțiilor, instrumentelor și piețelor financiare de importanță sistemică;
13. consideră că deciziile și angajamentele asumate la reuniunea G20 reprezintă un minimum și nu un maximum; prin urmare, îndeamnă UE să urmărească politici mai ambițioase în ceea ce privește reglementarea și controlul în UE, în special în ceea ce privește fondurile speculative și agențiile de rating al creditelor;
14. reamintește, de asemenea, că este necesară o structură de supraveghere a UE care să colecteze și să analizeze informații prudențiale la nivel micro și macro în cooperare cu băncile centrale și să acționeze ca o forță de reacție rapidă în situații de criză care au un impact sistemic asupra UE;
15. consideră că regimul de remunerare al directorilor și agenților din sectorul financiar constituie unul dintre aspectele esențiale care trebuie soluționate pentru a asigura stabilitatea financiară; salută, în acest context, disponibilitatea G20 de a garanta că structurile de compensare sunt coerente cu obiectivele pe termen lung ale societăților și

respectă principiul prudenței în asumarea riscurilor; insistă ca, până în toamna lui 2009, Comitetul de supraveghere bancară de la Basel să facă propuneri concrete în acest sens;

Paradisurile fiscale și jurisdicțiile necooperante

16. ia act de intenția de a soluționa problema paradisurilor fiscale și a jurisdicțiilor necooperante; consideră, cu toate acestea, că concluziile G20 nu reprezintă nimic mai mult decât o critică retorică fără greutate a paradisurilor fiscale și a centrelor offshore necooperante;
17. subliniază faptul că este nevoie de un sistem mondial de cooperare și schimb de informații în materie fiscală; regretă profund lipsa unui calendar și a unui mecanism concret de sancționare care să confere eficacitate așa numitei lupte împotriva paradisurilor fiscale; reamintește, în acest context, că este foarte important să se pună capăt utilizării firmelor fantomă pentru evaziune fiscală; subliniază că locul secretului bancar ar trebui să fie luat de schimburi automate de informații în orice circumstanțe și în toate statele membre ale UE și teritoriile dependente;
18. solicită UE să ia măsuri pentru eradicarea paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerilor ilicite de capital din țările în curs de dezvoltare; solicită, prin urmare, un nou acord mondial, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, care să le impună societăților transnaționale publicarea automată a profiturilor obținute și a impozitelor și taxelor plătite în fiecare dintre țările în curs de dezvoltare în care desfășoară activități;
19. salută și sprijină pe deplin cererea adresată la 8 aprilie 2009 de Adunarea Parlamentară EuroLat țărilor UE-ALC de „a acționa de îndată pentru abolirea tuturor paradisurilor fiscale de pe teritoriul lor și de a coopera la nivel internațional pentru abolirea celorlalte și pentru aplicarea de sancțiuni împotriva societăților și persoanelor care recurg la serviciile lor”;

Standarde de contabilitate

20. salută decizia de revizuire a standardelor de contabilitate pentru evaluarea instrumentelor financiare și a lua măsuri, până la sfârșitul lui 2009, pentru a intensifica implicarea părților interesate prin revizuirea statutară a IASB;
21. reamintește, în acest context, că Comitetul Internațional pentru Standardele Internaționale de Contabilitate (IASB) ar trebui să includă în standardul său internațional de raportare financiară privind segmentele operaționale o cerință ca grupurile multinaționale de societăți să își prezinte toate tranzacțiile defalcate pe țări (costurile cu forța de muncă, costurile financiare, profitul brut etc.); consideră că acest lucru ar oferi investitorilor, părților interesate și autorităților fiscale o imagine cuprinzătoare a fiecărui grup, ceea ce ar facilita o defalcare mai eficientă și mai transparentă a bazei de impozitare;
22. consideră că statutul IASB ar trebui revizuit astfel încât organizația să nu mai fie o societate privată al cărei capital să fie controlat de marile societăți de contabilitate, ci să devină o agenție internațională sub forma unei comisii specializate a Consiliului Economic și Social;

Finanțarea și reformarea sistemului financiar internațional pentru ieșirea din criză

23. ia act de interesul manifestat pentru consolidarea rolului FMI ca împrumutător de ultimă instanță și de creșterea capacității de creditare a FMI prin atribuirea unor fonduri de aproximativ 500 de miliarde USD; salută în special emisiunea de 250 de miliarde USD în drepturi speciale de tragere (DST); își exprimă totuși dezamăgirea că noile DST vor fi alocate celor 186 de membri ai FMI în funcție de cotele sau drepturile lor de vot, ceea ce conduce la o subfinanțare semnificativă a nevoilor țărilor membre cu venituri medii și ale țărilor sărace în curs de dezvoltare, acestor țări revenindu-le doar 80 de miliarde USD în DST;
24. consideră drept un eșec major faptul că G20 nu a insistat asupra unei reforme a politicii FMI în paralel cu consolidarea rolului său ca împrumutător în ultimă instanță; se declară în continuare foarte preocupat de faptul că în condițiile sale de creditare a țărilor afectate de criză – inclusiv Ungaria și Letonia – a impus politici fiscale și monetare prociclice de tipul celor care au accentuat și mai mult criza economică a statelor asiatice în 1997/1998;
25. este dezamăgit de incapacitatea totală a G20 de a ajuta țările în curs de dezvoltare să evite o criză dezastruoasă a îndatorării, printr-un sistem internațional de înghețare și de reeșalonare a datoriilor pe o durată determinată sau prin instituirea unui „mecanism internațional de faliment” sau a oricărui alt tip de instrument care să permită rambursarea exclusiv a acelor părți din împrumuturi a căror valoare de piață a scăzut, așa cum se practică din ce în ce mai mult în cazul societăților sau al băncilor care se confruntă cu probleme; solicită redefinirea cadrului privind criteriile de durabilitate a datoriei instituțiilor financiare internaționale, precum și instituirea unui cadru multilateral responsabil de creditare;
26. consideră că FMI trebuie să contribuie la realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; în acest context, solicită o mai bună coordonare și o mai mare coerență ale politicilor FMI, ale agențiilor ONU (UNDP, UNEP, UNCTAD, OIM etc.) în domeniul social și economic, precum și ale UE;
27. consideră că cel mai mare eșec al reuniunii G20 a fost că nu a reușit să adopte un plan pentru reglementarea activităților transfrontaliere ale instituțiilor financiare și a fluxurilor financiare transfrontaliere sau cel puțin să consolideze capacitățile naționale de reglementare a fluxurilor transfrontaliere de fonduri;

Promovarea comerțului și investițiilor la nivel mondial

28. salută angajamentul participanților la reuniunea de la Londra de a oferi garanții de până la 250 de milioane USD pentru a permite accesul la credit al comercianților; regretă totuși că planul nu indică modul în care aceste garanții de credit la export ar putea fi extinse pentru a cuprinde țările în curs de dezvoltare care au cea mai mare nevoie de ele, în special Africa Subsahariană, ale cărei exporturi au scăzut deja cu 40% în acest an din cauza accesului restricționat la credite comerciale;
29. ia act de solicitarea constantă a G20 de încheiere a negocierilor din cadrul OMC asupra Agendei de dezvoltare de la Doha; își reiterează convingerea că negocierile de la Doha nu

vor oferi o soluție pentru actuala criză economică și financiară și trebuie revizuite fundamental pentru a se reinstitui un sistem comercial multilateral just și favorabil dezvoltării; solicită OMC facă propuneri detaliate pentru un regim de suspendare a aplicării angajamentelor existente de liberalizare a serviciilor financiare transfrontaliere până la crearea unor structuri de supraveghere la nivel mondial;

Asigurarea unei redresări juste și durabile pentru toți

30. consideră că lupta împotriva sărăciei trebuie să plece de la recunoașterea dreptului unei țări sau al unei regiuni la suveranitate alimentară și a dreptului de a-și defini în mod democratic politicile, prioritățile și strategiile care vizează salvagardarea mijloacelor de trai și a drepturilor sociale, economice și culturale ale populației și că aceste principii ar trebui să prevaleze asupra liberalizării comerțului, dereglementării și privatizării;
31. îndeamnă Comisia să prezinte propuneri privind introducerea unei taxe pe tranzacții financiare la nivelul UE, care ar putea contribui la finanțarea investițiilor în țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să depășească cele mai grave consecințe ale crizei și pentru a respecta calendarul prevăzut pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.